

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Α' Ζήτημα πρὸς λύσιν.

Ἐκ τῶν ἀποσταλεισῶν λύσεων ἐπιτυχῆς καὶ ἀρκούντως δικαιολογημένη εἶνε ἡ ἐξῆς :

Ἀπαντῶμεν εἰς τὸ πρῶτον πρὸς λύσιν ζήτημα περὶ τοῦ γραφικοῦ χαρακτῆρος ἐνὸς τῶν συνεργατῶν τῆς «Ἑστίας». Κρίνομεν ὅτι ὑπὸ τὴν γραφὴν «ἡ πρώτη ἐρωτησις» κρύπτεται ὁ ἀγαπητὸς φιλέλλην πρίγκιψ διάδοχος τῆς Σαξωνίας Μάινιγγεν. Τοῦτο συνεπεράναμεν πρῶτον διότι ἕκαστον γράμμα ἀπολύγει εἰς γωνίας ὀξείας, ἰδιάζουσα γραφὴ τῶν Γερμανῶν, καὶ δεύτερον διότι οἱ τόνοι διακρίνονται ἀπ' ἀλλήλων, ὁ δ' Ἕλλην ὀλίγον εἶνε ἀκριβὲς εἰς τοῦτο, καὶ τρίτον τὸ γράμμα Εὔπενθυμίζει τὸν γοθικὸν χαρακτῆρα τοῦ Ε.

Ἐποῦ·

Β' Ζήτημα πρὸς λύσιν.

Εἰς τίνα ἐκ τῶν συντακτῶν τῆς Ἑστίας ἀνήκει τὸ κάτωθι αὐτόγραφον ;

ἦτο ἡμέρα εἰσα

Εἰς τὴν ἀπάντησιν, τὴν μᾶλλον δικαιολογημένην γραφολογικῶς καὶ ὄχι τυχαίως ἐπιτυχοῦσαν, δίδεται ἀμοιβὴ μία φωτογραφία καλλιτεχνικῆ.

Ἀριθ. 54. Ὁ χαρακτῆρ εἶνε ὀλίγον προσποιημένος· ἡ γράφουσα δὲν εἶχεν ἀσφαλὴ τὴν χεῖρα ἥ διότι ἐφοβεῖτο τάχα μὴ ἀναγνωρισθῇ, ἥ διότι ὀρμευόμενος περιεχάλυπτε τὰ ἐλαττώματά της στρογγυλαίνουσα τὰ στοιχεία καὶ εὐθυγραφοῦσα τὰς λέξεις. Ἄλλ' ὅ,τι μένει κατὰδὴλον εἰς τὸν ἔρηνυκτὸν τοῦ χειρογράφου σας, κυρία Νίκη, εἶνε ἡ ἐλαφρότης τοῦ πνεύματός σας, τὸ ὅποιον πλανώμενον περυγίζει ἀπὸ θέματος εἰς θέμα, ὡς πεταλούδα ἐπὶ ἀνθέων—χωρὶς νὰ ἐκλέγῃ ὅμως τὰ καλὴτερα ἄνθη. Ἐχετε εὐαίσθησιν πολλήν καὶ εἰσθε νευρικὴ ὅσον παίρνει. Αἱ ἀποτυχίαι τῆς ζωῆς σας δὲν σας ἀπεθάρρυναν. Τὰ ὄνειρά σας δὲν ἐπραγματοποιήθησαν κατα τὴν πρώτην νεότητά σας, ἀλλὰ δὲν ἀπελπίζεσθε ἀκόμη. Ἄλλως καὶ δὲν ἤμπορεῖτε νὰ ζήσετε χωρὶς ὄνειροπολήσεις. Αἱ περιστάσεις σᾶς κόπουν τὰ περὰ σας καὶ αἱ ἐλπίδες τὰ μεγαλύνουν πάλιν. Ἐχετε χαρίσματα πνεύματος καὶ καρδίας, τὰ ὅποια μετροῦνται ἢ ἀδεῖα φιλαρέσκειά σας ἀφ' ἐνὸς καὶ ἡ κακὴ σας γλώσσα ἀφ' ἑτέρου. Ἐὰν μεταχειρισθῇτε τὴν ψαλίδά σας καὶ διὰ τὰς δύο, θὰ γείνητε μᾶλλον ἀγαπητὴ εἰς τοὺς φίλους καὶ ἰδίως εἰς τὰς φίλας σας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Ἐπανήλθεν ἐξ Ἑρετρίας ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Β. Λεονάρδος φέρων τὰ εὐρεθέντα κατὰ τὰς ἐκεῖ ἐνεργηθείσας ἀνασκαφὰς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς κ. Βαλδσταῖν διάφορα ἀγγεῖα καὶ κοσμήματα. Ὁ εὐρεθεὶς ἐνεπίγραφος τάφος εἶνε ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἀνήκει δὲ εἰς γυναῖκα καὶ φέρει ἐπιγραφὴν .ΙΟΤΗ .ΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ. Περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ὠμίλησεν ὁ κ. Βαλδσταῖν τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐν συνεδριάσει τῆς ἐνταῦθα Ἀμερικανικῆς Σχολῆς.

Κατεσχέθη ἐν Θήβαις ἀνάγλυφον καλῆς τέχνης παριστῶν γυναῖκα ἱσταμένην καὶ κρατοῦσαν διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς μῆλον, ἣ δὲ τῆς ἑτέρας πιθανῶς στέφανον χρυσοῦν ἀφαιρεθέντα. Τὸ ἀνάγλυφον φέρει ἡμισέστον ἐπιγραφὴν ΑΜΦΟΤ.

Καλλιτεχνικά

Τῆς Βερολιναιῆς Καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως ἐδήλωσαν ὅτι θὰ μετὰσχῶσι καὶ πλείστοι

Ῥώσοι καλλιτέχναι, ὥστε τὸ ρωσσικὸν τμήμα αὐτῆς θὰ εἶνε καὶ πλούσιον καὶ λίαν ἐνδιαφέρον.

Ἐν Σβερίῳ συνέστη ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ ἀνιδρύσεως καλλιτεχνικοῦ μνημείου τοῦ Σλήμαν. Ὁ μέγας δούξ τοῦ Μεκλεμβούργου προσέφερε 1000 μάρκας.

Θεατρικά

Μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας παρεστάθη ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Θεάτρῳ τῶν Παρισίων δρᾶμα ληφθὲν ἐκ διηγήματος τοῦ ἐπιφανοῦς Γάλλου συγγραφέως Γουὶ δὲ Μωπασσάν καὶ φέρον τὸν τίτλον Musotte. Ἡ κριτικὴ ὁμοφώνως ἀπεφάνθη ὑπὲρ τοῦ ἔργου, ἐξαιρουσα ἰδίως τὴν δευτέραν πρᾶξιν, καθ' ἣν τὸ ἀκροατήριον ὅλον ἔκλαιεν ἐκ συγκινήσεως.

Ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Λυὼν παρεστάθη ὁ Λόεγγριν τοῦ Βάγνερ. Τὸ κοινὸν ἐν ἀρχῇ ἐδέχθη μετὰ ψυχρότητος τὸ ἔργον, κατὰ τὴν ἐμφανισιν δὲ τοῦ κύκνου ἠκούσθησαν συριγμοὶ τινες. Ἀλλὰ μετὰ τὴν δευτέραν πρᾶξιν διετέθη εὐμενέστερον καὶ τὸ ἐξάισιον μελόδραμα ἔληξε καταχειροκροτούμενον.

Αἱ πᾶν ἡγυρικαὶ παραστάσεις τῶν ἔργων τοῦ Βάγνερ ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Βάγρουθ θὰ διαρκέσωσι κατὰ τὸ προσεγές θέρος ἐπὶ ἑνα μῆνα, 19 Ἰουλίου—19 Αὐγούστου. Θὰ παρασταθῶσι δὲ κατὰ τὸ διαστήμα τοῦτο τρία μελόδραματα : ὁ Πάριουαλ, δεκάκις, ὁ Τανχόζερ ἐπτάκις καὶ ὁ Τρίσταν καὶ Ἰσόλδη τρίς.

Ἐν τῷ βιενναίῳ Θεάτρῳ Καρόλου ἐτοιμάζεται ἡ παράστασις νέου θεαματικοῦ δράματος φέροντος τίτλον Σκοτεινὸν μουσικόν. Πλὴν ἄλλων θεαματικῶν σκηνῶν ὑπάρχει καὶ μία παριστώσα ποταμὸν ῥέοντα καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ἀτμόπλοια καὶ λέμβους καὶ πλοίαρια. Ὁ ποταμὸς θὰ ἔγῃ πράγματι ὕδωρ καὶ τὰ ἐν αὐτῷ σκάφη θὰ εἶνε ἀληθινὰ σκάφη.

Μουσικά

Ὁ Φραγκίσκος Σοῦπὲ, ὁ δὲ ἡμοφιλὴς Βιενναῖος μελοποιὸς τοῦ Βοκκακίου καὶ τῆς Ὀρραίας Γαλατίας, ἐώρτασε κατ' αὐτὰς ἐν Βιέννῃ τὴν πεντηχονταετηρίδα τοῦ μουσικοῦ σταδίου του.

Νεκρολογία.

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἀπέθανεν ἐνταῦθα ὁ διαπρεπὴς νομομαθὴς καὶ καθηγητῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου Πέτρος Παπαρρηγόπουλος. Ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τὰ μέσα τοῦ ἔτους 1812. Ἐπὶ τῆς ἐν ἔτει 1821 ἐκτραγείσης ἐπαναστάσεως ἐστερήθη ἐν ἡμέρᾳ μιᾶς πατρὸς, ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου, θεοῦ καὶ γαμβροῦ. Ἡ μήτηρ αὐτοῦ κατέφυγε τότε μετὰ τῶν ὄρφανῶν τέκνων εἰς Ὀδησσόν, μετῴκισεν δ' εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν ἔτει 1830. Τότε ἐστάλη ὁ δωδεκαετής παῖς εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικὸν Σχολεῖον, εἰς ὃ ἐφοῖτα διαμένον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀειμνήστου Γερναδίου. Μετὰ τὴν ἀναστάτῳσιν τοῦ 1831 ἐπανήλθεν εἰς Ναύπليون παρὰ τῇ μητρί, ἐν ἔτει δὲ 1834 ἐστάλη εἰς Γερμανίαν πρὸς παιδείαν. Σπουδάζας τὰ νομικὰ ἐν Μονάχῳ καὶ Αἰδελβέργῃ, ἐπανήλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα περὶ τὰ μέσα τοῦ 1839, διορισθεὶς μετὰ τὴν ἐνώπιον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς δοκιμασίαν, δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις. Τότε ἐδημοσίευσεν καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἐπιστημονικὸν δοκίμιον ἐπιγραφόμενον : «Περὶ τῆς ἐπιρροῆς τῶν τυχηρῶν εἰς τὰ συναλλάγματα». Ἐν ἔτει 1841 προσελθὼν ὡς ὑφηγῆτης ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, παραδίδων τὸν Ῥωμαϊκὸν Νόμον, κατὰ δὲ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους διορίσθη Πρωτοδίκης ἐν Ἀθήναις. Ἀλλ' ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἐπροβιβάσθη εἰς Ἐφέτην ἐν Ναυπλίῳ, ὅθεν πάλιν μετὰ παρέλευσιν ἐνός ἔτους ἐστάλη ὡς Πρόεδρος εἰς τὸ ἐν Συρῷ Πρωτοδικεῖον, διότι ἐθεωρήθη ἀναγκαῖα ἢ εἰς αὐτὸν ἀνάθεσις τῆς διευθύνσεως

τοῦ δικαστηρίου ἐκείνου, ὅπως ἀποβῇ καὶ ἐν τῇ νήσῳ ἐκείνῃ κανονικωτέρα καὶ ταχύτερα ἢ τῆς δικαιοσύνης ἀπονομή. Μετὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843 ἐκλήθη εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικείου, ὅθεν ἀπελύθη ἐν ἔτει 1845. Ἀλλὰ ταχέως ἔτυχεν ἱκανοποίησεως, διορισθεὶς ἀμέσως τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Ῥωμῆϊκοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ὁθωνος. Ἐν ἔτει 1847 ἐκλήθη πάλιν εἰς τὴν κυρίως δικαστικὴν ὑπηρεσίαν διορισθεὶς Ἀρεοπαγίτης· μετὰ ἐνδεκαετῇ δὲ ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ ἀνωτάτῳ δικαστηρίῳ, προδιδομένης εἰς Εἰσαγγελεὰ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις, ὑπηρετήσεν ἐν τῇ νῆξ ταύτῃ θέσει μέχρι τοῦ 1860· ἔκτοτε δὲ παραιτηθεὶς ὁριστικῶς τῆς δικαστικῆς λειτουργίας, διετέλει δικηγόρος ἐν Ἀθήναις καὶ καθηγητὴς. Κατὰ τὸ 1840 ἐδημοσίευσεν μετάφρασιν τοῦ ΜΔ' Βιβλίου τῆς τοῦ Γιββωνος «Ἱστορίας τῆς παρακμῆς καὶ πτώσεως τοῦ Ῥωμῆϊκοῦ Κράτους», ἐκπονηθεῖσαν μετὰ τοῦ καθηγητοῦ Ἐρτσον μετὰ χρησιμοθημάτων σημειώσεων. Ἐν ἔτει 1854 ἐξέδωκε «Διάγραμμα τοῦ Οἰκογενειακοῦ Δικαίου» πρὸς χρῆσιν ἰδίως τῶν ὁμιλητῶν αὐτοῦ, καὶ μετὰ δύο ἔτη ἤρξατο τῆς δημοσιεύσεως τῆς πραγματείας αὐτοῦ περὶ τοῦ «Ἀστικοῦ Δικαίου τῶν Ῥωμῆϊων καὶ τῶν Βυζαντινῶν» καθ' ὅσον ἰσχύει τοῦτο ἐν Ἑλλάδι. Τὸ ἔργον ἐπερατώθη τῷ 1880 καὶ ἀποτελεῖται ἐκ τόμων ὀκτώ, ὧν τινες ἔτυχον δευτέρας, εἰς δὲ καὶ τρίτης ἐκδόσεως. Ἐν ἔτει 1848 διωρίσθη μετ' ἄλλων ὁμοτίμων νομομαθῶν μέλος τῆς Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἰδίως πρὸς σύνταξιν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἔργου περατωθέντος μετὰ εἰκοσαετίαν, ἀλλὰ μὴ ψηφισθέντος εἰσέτι εἰμὴ κατὰ μικρά τινα αὐτοῦ μέρη. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἔργων ἐδημοσίευσεν κατὰ καιροὺς μικροτέρας πραγματείας διὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκδομένων νομικῶν περιοδικῶν συγγραμμάτων.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΧΑΡΤΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Τί εἶνε ἡ κοζακεΐα;
Διατί ἐπλάσθησαν τὰ χεῖλη;
Ποία ἀπόστασις εἶνε ἡ μεγαλνέτρα;
Τί εἶνε ἐπίγειος παράδεισος;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ἐρ. Ἄν ἦτο ζωγράφος τί θὰ ἐξωγράφει;
Ἀπ. Τὴν γὰρ εἰς τὰ πρόσωπα ὅλου τοῦ κόσμου.

Ἐρ. Ποία εἶνε ἡ γλυκύτερα λέξις;

Ἀπ. Ἡ προσερχομένη ἀπὸ τοῦ γλυκύτερου στόμα.
Ῥήμα.

Ἐρ. Εἰς τί συνίσταται ἡ γενναιοῦτης τῆς γυναίκος;
Ἀπ. Εἰς τὸ νὰ ὁμολογῇ τὰ πλεονεκτήματά ὡραίας ἀντιζήλου.

Ἐρ. Ποιοὶ εἶνε οἱ αὐστηρότεροι κριταί;

Ἀπ. Οἱ διαπραχάντες ἢ οἱ ἐπιρρεπεῖς εἰς τὰς κατακρινόμενας πράξεις.
Ἐχθροί.

Ἐρ. Διατί ἐδόθη τὸ πνεῦμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους;

Ἀπ. Διὰ νὰ περικαλύπτουν τῆς μορίας των.

Ἐρ. Διατί καὶ γράσκοντες νομιζόμεν τὴν καρδίαν μας νέαν;

Ἀπ. Διότι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὴν ἴδωμεν εἰς τὸν καθρέπτην.

Ἄν λοιπόν, ἀροῦ-παρασκευασθῇ καταλλήλως τὸ δοχεῖον, ρίψετε ἐντὸς ὕδωρ διὰ τοῦ ἀχύρου, τοῦ μὴ ἐγγίζοντος τὸ ἐν τῷ δοχείῳ ἤδη περιεχόμενον ὕδωρ, θὰ παρατηρήσετε ὅτι διὰ τοῦ ἄλλου ἀχύρου θὰ ἀρτίσῃ ν' ἀναβῇ ὕδωρ, τὸ ὅποιον θὰ ἐκρέη πάλιν ἀπὸ τοῦ καρύου διὰ τοῦ τρίτου μικροῦ ἀχύρου. Συμβαίνει δὲ τοῦτο διότι διὰ τῆς προσθήκης νέου ὑγροῦ πιέζεται τὸ ἤδη ἐνυπάρχον καὶ ζητεῖ διεξοδόν, δὲν δύναται δὲ νὰ ἀναβῇ ὑψηλότερα ἐντὸς τοῦ δοχείου, διότι ἡ θέσις κατέχεται ὑπὸ τοῦ ἐρμητικῶς κεκλεισμένου ἀέρος.

Ἀντὶ τοῦ ὑαλίνου δοχείου λάβετε μαυρὴν ψιλλὴν οἶνον, διὰ νὰ μὴ φαίνεται τί συμβαίνει ἐντὸς αὐτῆς, πληρώσατέ τὴν ὕδατος κατὰ τὰ τρία τέταρτα καὶ ρύσατε οἶνον διὰ τοῦ ὑψηλότερου τεθειμένου ἀχύρου. Οἱ παριστάμενοι θὰ ἴδωσι μετ' ἐκπλήξεως ῥεόν ἀπὸ τοῦ ἀχυρίνου κρουνοῦ διαφυγέστατον ὕδωρ.